

” Cabo Blanco Nytt ”

Information om verksamhetsåret från föreningen Cabo Blancos
vänner ”Den Svenska Regnskogen”

Redaktör: Ulf Jerpseth

December 2001

Bäste Cabo Blancomedlem!

Den 11 oktober 1991 grundades föreningen Cabo Blanco ”Den svenska regnskogen”, Vi har alltså fyllt 10 år. Det kommer vi att fira med en liten fest under ordinarie årsmöte, som kommer att hållas den 1 december. Vi inbjuder de som deltog i första mötet. Det hade varit roligt att få bjuda in alla medlemmar till en jättefest, men det mäktar tyvärr vår lilla aktiva kärntrupp inte med. Vi har idag i vårt medlemsregister cirka 150 personer spridda över hela landet. De flesta är eller var elever, lärare och föräldrar i Hässelby Villastads skola där föreningen har sin bas.

I föreningens stadgar, som antogs vid första mötet står följande: " Föreningens ändamål är att stödja nationalparken Cabo Blanco", det första naturreservatet i Centralamerika. Det grundades av Olof Wessberg, en svensk visionär, som såg hotet av en total förintelse av regnskogarna redan för 30 år sedan (nu 40). Området, som har en unik mångfald av

tropiska växter och djur, är omgivet av en kustrensa med ett rikt marint liv.

Cabo Blanco hotas av kortsiktiga kommersiella intressen, av turism och av människors fattigdom.

De pengar som samlas in skall oavkortat gå till bevarandet av Cabo Blanco.

För att på sikt garantera största möjliga skydd för området, stödjer vi i första hand information till och utbildning av den lokala befolkningen, med en särskild satsning på ekologiundervisning till eleverna i omgivande skolor."

Med stöd av SIDA (80 %) och vår förening (20 %) har vi bedrivit miljöundervisning i 12 skolor sedan 1995. Vi samarbetar med en likaledes ideell organisation ASEPALECO på södra

Nicoyahalvön i Costa Rica. För att organisera och genomföra utbildningen har vi anställt en costaricansk koordinatör, som är biolog. Hon heter Rocío Fernandez och är en riktig eldsjäl. Hon gör ett utomordentligt jobb och är mycket omtyckt av de ca 700 elever och lärare som deltar i utbildningsprogrammet.

Även i år har vi varit på studieresa i Costa Rica med 12 spanskstuderande elever samt tre ledare från Hässelby Villastads skola. Vi besöker naturligtvis våra projektskolor. Mottagandet är närmast kungligt och tacksamheten enorm för vårt engagemang för deras miljö. Vi tror att alla dessa ungdomar som utbildats under åren kommer att utgöra det bästa skyddet för Cabo Blanco och dess vackra omgivningar. Två elever Linnea och Jenny samt Kattis Forsslöf, lärare och ledare berättar om sina Costa Ricaupplevelser.

Forum Syd, SIDA:s organisation för ideella föreningar, har nyligen beviljat vår förening 220 000 kronor till fortsatt stöd för vårt miljöprojekt under år 2002 och 2003. Vår förening måste då få in 50 000 kronor. Vi hoppas naturligtvis på Ert medlemsbidrag. Forum Syd stödjer dessutom internationellt ungdomsutbyte och under nästa år får 4 ungdomar i vår förening stipendier för att delta och följa vår koordinatör Rocío i hennes miljöarbete i regionen. De kommer också att få hjälpa till med olika praktiska göromål i nationalparken samt lära känna hur ASEPALECO, vår ideella samarbets-

partner arbetar med att förbättra sopsortering, återvinning och återskapandet av en biologisk korridor.

Titta gärna in på ASEPALECOS hemsida som är www.asepaleco.org

Det känns mycket hedrande att SIDA och Forum Syd visar oss en sådan uppskattning. Vi kommer säkert att få en fyllig berättelse om deras upplevelser i nästa års Cabo Blanco Nytt.

Hässelby Villastads elever genomförde i maj dagsverke till förmån för bl.a. vårt miljöprojekt i Costa Rica. Vi riktar ett stort tack för de 16 000 kronor Ni arbetade ihop. Genom försäljning av costaricaresefilmer och klassfilmer har under-teknad donerat 10 500 kronor.

Medlemsavgifter har inbringat nästan 20 000 kronor. Tack för Ert stöd och medlemskap.

Tommy Åsberg
Föreningens ordförande

tommy.asberg@telia.com

Medlemsavgifter

Medlemsavgiften är även i år 250 kr per vuxen och 150 kr för studerande. Vi hoppas på ert stöd för att vi skall kunna fortsätta vår verksamhet i Cabo Blanco med omnejd.

Vårt postgironummer är 634 80 85 – 9. Sätt in pengarna, ange namn och adress på postgiroinbetalningen.

Föreningen på nätet

Sedan några år ligger vi ute med hemsidor på internet. Hemsidorna berättar lite om nationalparken och dess historia samt om vår organisation. Dessutom kan du titta på bilderna i Cabo Blanco Nytt i färg. Klicka gärna in och titta. Adressen är om du vill gå in direkt

www.had.edu.stockholm.se/cabo_blanco/ eller om du vill gå in via Hässelby Villastads skolas hemsidaadress då klickar du på www.hasselbyvillastadsskola.stockholm.se/ .

Vill du ha kontakt med oss via e-mail så är adressen cabo.blanco@telia.com .

Intressanta adresser

Här har du några intressanta sidor som handlar om Cabo Blanco och lite annat smått och gott om Costa Rica.

www.costaricabureau.com/nationalparks/caboblanc

www.cocori.com/library/eco/cabobl

www.caboblancopark.com/

www.infocostarica.com/places/cabo

www.infoweb.co.cr/turismo/parques/cabo_blanco

www.utelco.com/new-vozpacific/index

www.tourism-costarica.com

www.nacion.co.cr

www.or.cr

www.costarica.tourism.co.cr

www.monterverdeforever.com/

Costa Ricaresan

Av Katarina Forslöf
NO-lärare

Det var mörkt när vi landade men vi kände ändå att vi var långt hemifrån.

Några av eleverna sade:

- Det luktar utomlands! Alla ljuden är annorlunda!

Värmen, ca 25 grader i huvudstaden som ligger på 1000 meters höjd över havet var väntad men kändes ändå överklig.

På hotell Ritmo del Caribe i centrala San José sov vi sammanlagt fem nätter. Det var ett charmigt litet familjehotell med papegojor och tucanfåglar i trädgården. Varje morgon dukades upp en fantastisk frukost bestående av färskpressad juice, färsk ananas, papaya, små goda bananer, olika sorters bröd och pålägg, och världens godaste kaffe bryggt på bönor från Costa Ricas superplanta; Arábica.

Vid ett besök på ett kaffeplantage fick vi lära oss att Costa Ricas kaffe håller högsta klass. Man plockar endast de mogna bönorna - för hand!

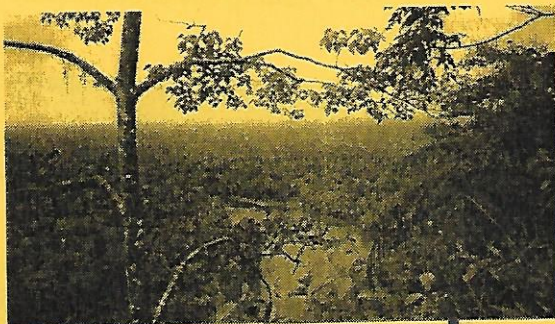
Dag ett besökte vi nationalmuseet, som hade en fantastisk samling av 2000 åriga indianföremål, smycken, bruksföremål mm.

Vi lärde oss hitta i staden, provsmakade olika frukter och shoppade lite.

Redan dag två gav vi oss mot vårt första äventyr Tortuguero; en många mil lång kustremsa mot Atlanten, där de gröna jättesköldpaddorna går upp varje år för att lägga sina ägg. Tyvärr fick vi inte se någon sköldpadda, men vi gjorde turer i kanalsystemen i en liten flodbåt omgivna av den bedövande vackra regnskogen och hade turen att se ; kajmaner, ödlor, apor och många fina fåglar bl.a. hela flockar med tucaner.

Växterna; ormbunkar stora som träd, palmer, epifyter, lianer, träd med taggar och olika frukter gjorde färden till en ren njutning.

Vårt hotell i Tortuguero hette Ilán Ilán och hade en fantastisk trädgård samt en liten pool till ungdomarnas glädje. På ena sidan om hotellet hade vi djungeln,

och på andra sidan hela Atlanten. En symfoni av ljud kunde avnjutas stilla gungande i hängmattan om kvällarna. Vårt att berätta är att varje morgon väcktes vi senast klockan fem av

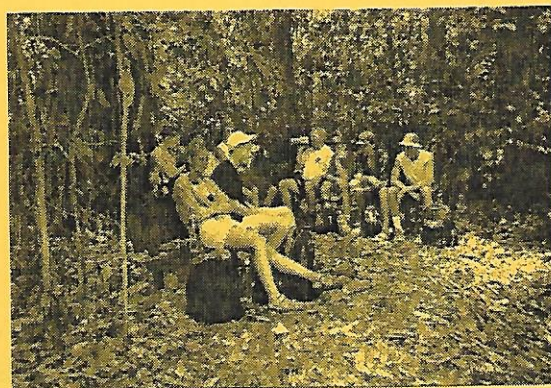
vrålaporna och olika fåglar. Detta faktum samt att vi hade ett gediget program både på för och eftermiddagarna gjorde att det minsann inte var någon "slapp och slö" semester.

Vår guide de här dagarna ; Juan Carlos var fantastiskt kunnig och berättade hela historier om många av växterna och djuren.

Vi åkte sedan till Stilla havet på västkusten. Många är timmarna vi har skumpat fram på gropiga grusvägar. När vi besökte Cabo Bláncoparken bodde vi i små fina bungalows några kilometer från parken.

Vi vandrade den svenska och den danska stigen, 10 respektive 4,2 kilometer långa i djungeln. Då ska ni veta att det är 35 grader varmt, 85% luftfuktighet och vulkannatur som gör att det oftast går brant uppför eller nerför. Svetten bara rinner utmed kroppen.

Alla vandringar och den nyttiga kosten bestående av ris, bönor och frukt tre

gångar om dagen gjorde att vi alla tappade lite i vikt. När vi sedan fick en släng av maginfluensa gick en del av killarna ned lite väl mycket.

Annars var det mest dramatiska vi råkade ut för en skorpion innanför Linnéas linne (som hon hade på sig!) Pontus solbrända fötter, en giftorm på stigen i Karen Morgensen reservatet och att Tommy slogs mot klipporna av vågorna när vi snorklade.

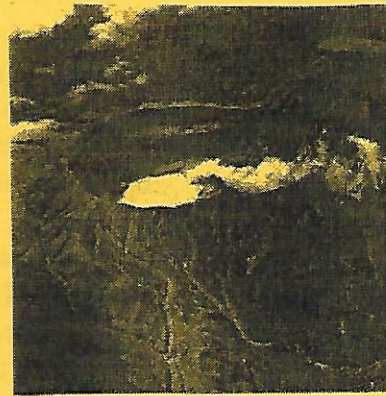
Att tillfullo återge vad vi upplevde är omöjligt men försök att föreställa dig ; vattenfall som springer fram ur gröna väggar... solnedgångar vackrare än någon tavla... att du snorklar i ett stort saltvattensakvarium och ser en manta simma förbi... sedan går du upp på Stilla havsstranden och känner solens strålar värma din kropp medan du tittar upp då och då för att se så att inte en kokosnöt är på väg ned ...

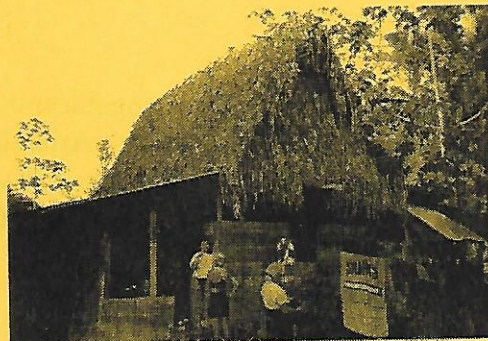
På kvällen när du skall lägga dig är det så mörkt att du inte ser handen framför dig, tusentals ljud hörs ifrån djungeln och när du lyser med din ficklampa för att se på väg till toaletten ser du

hundratals krabbor kvickt vandra åt olika håll.

En och annan spindel sitter på väggarna och ser ut att göra ingenting alls. Grönt i hundratals olika nyanser och varmt, varmt, varmt... utom den dagen vi besökta vulkanen Poás. Då småduggade det och var bara 15 grader varmt, vi huttrade och förundrades över att vi så snabbt hade vant oss vid det tropiska klimatet.

Vår näst sista kväll sov vi under bar himmel på madrasser på ca 500 meters höjd med utsikt över berg och dalar helt täckt av djungel. Vi var i Karen Morgensen reservatet och det tog oss en halv dag att vandra dit till fots. En fantastisk stjärnhimmel kastade lita ljus över oss, men annars var det becksvart när vi låg tätt ihop och försökte sova med ljuden från djungelns alla djur i öronen.

Den upplevelsen tror jag att många med mig såg som en av de absoluta höjdpunkterna på resan.

Kattis

Elever berättar om resan till Costa Rica 2001

Tänk dig en vidsträckt sandstrand, palmer som vajar sakta i kvällsbrisen. Solen som sakta går ner mot horisonten och färger himlen i rött, gult och guld. Det är lugnt och stilla, det enda som hörs är några fåglar. När mörkret faller så hör du hur det börjar prassla lite grann i buskarna.

Du går sakta tillbaka mot hängmattan. Prasslet ökar i styrka. Du ser små skuggor röra på sig. Rassel. Du börjar gå snabbare. Plötsligt är de där och täcker marken. Du känner hur de kryper över tårna. Vid varje steg så hör du hur det krasar under fötterna. Nu springer du för livet och skriker i högan sky!
KRABBORNA INVADERAR!

Krabba

Det började en morgon ungefär mitt i natten klockan tre-fyra. Mot Arlanda och en flygresan på fjorton timmar. När vi kom fram till San José var vi mer döda än levande.

Den 5 april åkte vi till Tortuguero och där var det otroligt fuktigt. Allting var blött redan innan man hade badat (i en minipool på 2x3 meter). Här fick vi träffa vår guide Juan Carlos, aha, som berättade för oss om sköldpaddorna som kommer till i Tortuguero för att lägga ägg. Vi gick runt i regnskogen och tittade på grodor.

Den 8:e kom vi fram till att det är möjligt att frysa även i Costa Rica. I alla fall om man är högt upp i luften och försöker titta på Poasvulkanen. Men eftersom det var dimma, dimma och dimma igen och lite regn, så såg vi inget av vulkanen.

Vårt nästa stopp på resan blev på hotell Celaje med spindlar i duschen och skorpion i tröjan. Här fick vi egna små hus, en underbar pool och en kilometerlång sandstrand full med snäckskal. Vi är nu framme vid Cabo Blanco reservatet som ingår i miljöprojektet. Här gick vi runt i djungeln och titta på söta näsbjörnar, apor och fåglar.

Näsbjörn

Vi åkte costarikansk lokalbuss - Varning!- till en lång härlig sandstrand. Fyra av oss fick chansen att sova över hos några costaricaner. Gå. Gå. Gå lite till. Efter en alldeles för lång promenad kom vi fram till djungelstationen San Miguel. Där var det jättefint, tänk dig en vidsträckt sandstrand, palmer som vajar sakta i kvällsbrisen...

Här fick vi snorkla vid Cabo Blancoön och vi såg fiskar, hajar och snäckor. Om man hade tur så kunde man få se vatten-sköldpaddor och om man hade otur så kunde man se en manta. Här hälsade vi på i vår första skola som är med i miljöprojektet. Barnen där får lära sig hur

man bäst tar hand om miljön. Vi var också i en mellanstadieskola där de dansade folkdans och hade olika upp-trädanden för oss. Samma dag träffade vi Tucanerna i deras skola. Vi läste upp de texter som vi hade skrivit om bl.a. återvinning i Sverige, om vår skola och om projektet. De berättade om deras arbete och om vad Tucanerna gör. Sista badet i havet.

Vi har även badat i ett vattenfall tillsammans med en tre meter lång orm i Karen Mogensen reservatet. Där sov vi i ett hus utan väggar. Det var kallt. Vi har också blivit magsjuka, en del har gjort nationellt prov i matte, vi har pratat en massa spanska och så har vi saknat choklad!

**AV Jenny och Linnea, klass 9:5
Hässelby Villastads skola**

